

Протокол

№

гр. София, 10.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3489** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14:52 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - М. И. М., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Г. В., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКЦИЯ "ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯ" ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ – редовно призовани, се представлява от юрк. Ж. А. и юрк. Д. С., с пълномощни, представени в днешното съдебно заседание.

ЮРК. А.: С колегата Д. С. сме упълномощени с пълномощно на министър-председателя да представляваме определените от него по чл. 28, ал. 3 лица, да се произнасяме с решения за предоставяне на обществена информация по реда на ЗДОИ. В тази връзка и така, както сме посочили в молбата, като ответник да бъде конституиран Началник отдел „Административни дейности и собственост“ в Дирекция „Административно и правно обслужване“ при Министерски съвет, което е упълномощеното лице от министър-председателя и което е издало административния акт, вместо Дирекция „Вероизповедания“, което е отделна дирекция кри МС и няма самостоятелна юрисдикция.

Съдът намира, че следва да заличи като ответник в настоящото производство конституирания с определението за насрочване Дирекция "Вероизповедания" при Министерски съвет на Република България и вместо него следва да конституира като ответник издателя на оспореното уведомление № 03.07-31/17.02.2026г., а именно Началник отдел „Административни дейности и собственост“ в Дирекция „Административно и правно обслужване“ при Министерски съвет съгласно Заповед №В-19/16.01.2025г.

С оглед гореизложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАЛИЧАВА като ответник в настоящото производство Дирекция "Вероизповедания" при Министерски съвет на Република България.

КОНСТИТУИРА като ответник в настоящото производство Началник отдел „Административни дейности и собственост“ в Дирекция „Административно и правно обслужване“ при Министерски съвет съгласно Заповед №В-19/16.01.2025г.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

ЮРК. А.: Аз съм издателя на писмото, което се оспорва в настоящото съдебно производство, въз основа на приложената заповед. Заявявам, че сме редовно уведомени за настоящото производство. Представям пълномощно.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата на М. И. М., чрез адв. Г. В., срещу Уведомление № 03.07-31 от 17.02.2026 г., издадено по реда на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), в частта на т. 2, с което формално е посочена правната уредба на дейността на Дирекция „Вероизповедания“, без да се произнесе по същество по останалата част от искането, частта на т. 3., с която искането по тази точка, на осн. чл. 32 от ЗДОИ е препратено към МВнР и частта на т. 4. с която е отказан достъп до обществена информация.

ДОКЛАДВА представената административна преписка.

ДОКЛАДВА писмен отговор на 05.06.2026г. до администрацията на МС във връзка с постъпилата жалба.

АДВ. В.: Поддържа жалбата. Представям статия от интернет новинарски сайт Б..бг, която е публикувана след депозиране на жалбата от наша страна, от която има данни относно доклада, който сме изискали за проверка на дейността на Генералното консулство на Република България в Ч.. По този доклад има изнесени части в тази статия и се установяват различни по естеството си нарушения, включително финансови такива, което считам, че има връзка с предмета на делото и надделяващ обществен интерес от представянето на изисканата информация по т. 4 от искането.

ЮРК. С.: Оспорваме жалбата. Нямаме доказателствени искания. По отношение на представената на адв. В. статия считаме, че не следва да бъде прилагана към материалите по делото. В аргументацията по същество ще обясним защо става въпрос за два коренно различни механизма на проверка и доклад, който не се създаден и не се съхранява в администрацията на МС, защото съгласно първоначалното искане, което е отправено, е изискан доклад, с който Министър-председателя и МС е извършил проверка на Генералното консулство на Република България в Ч.. Следва да се посочи, че по Закона за администрацията главният инспекторат няма правомощия да проверява консулството на Република България в Ч., каквото правомощие има инспектората към МВнР. Ние по същество считаме, ние не създатели и не съхраняваме информация за такъв вид

проверка.

Съдът, предвид мотивировката на адв. В. намира, че следва да приложи към материалите по делото представената от него публикация в интернет пространството, тъй като в нея се съдържат твърдения от процесуално значение за правилно изследване на настоящия казус, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото доказателствата, представени с жалбата и административната преписка.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА писмените материали, представени от адв. В..

СЪДЪТ запитва страните имат ли други доказателствени искания.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. В.: Моля да отмените обжалвания акт - уведомление от МС в обжалваните части. Считам, че по т. 2 органът не се е произнесъл по същество на искането, а именно на какво основание Дирекция „Вероизповедания“ и други държавни органи събират и обменят информация за дейността на религиозна организация, която не се финансира от държавния бюджет, доколкото считаме, че това засяга принципите на прозрачност, законност и недопускане на административен произвол.

По т. 3 от искането считаме, че Дирекция „Вероизповедания“ като съставител на тези становища и документи, които сме изискали е органът, който е длъжен произнесе с решение, а не чрез препращане на преписката до друг административен орган, който не е автор на тези документи.

По т. 4, във връзка с представения и в настоящото производство материал считаме, че е доказано наличието на надделяващ обществен интерес за предоставянето на изисканата информация. Информацията касае доклад или резултат от проверка, която е извършена на дейността на Генералното консулство в [населено място], като МС в уведомлението си не е посочил, че документите не се съхраняват при него, не е препратил искането по реда на чл.32 от ЗДОИ, а е постановил отказ, който е наложил депозирането на настоящата жалба. Съгласно актуалната практика на АССГ, например Решение №19425/19.05.2026г. по АД №1354/2026г. на 52 състав на АССГ, информацията за дейността на генералния консул е свързана с общественения живот, тъй като той в качеството си на представляващ държавата в чужбина, е обществена лично и няма пречка тази информация да бъде предоставена. Налице е втората кумулативна предпоставка по чл.2, ал. 2 от ЗДОИ, исканата информация би дала възможност на заявителя да състави мнение за дейността на органа, като в същото време тази информация е служебна по смисъла на ЗДОИ. Моля за срок за писмени бележки. В случай, че уважите жалбата, да ни присъдите сторените по делото разноски, за които представям списък.

ЮРК. С.: По т. 2 от процесното заявление, съответно жалбата, в процесното заявление се иска информация за нормативно установени правомощия. Нормативно установените правомощия се установяват в конкретните нормативни актове. В този случай става въпрос за един подзаконов, какъвто е устройственият правилник на МС и неговата администрация и законов, какъвто е Закона за вероизповеданията. Съответно когато заявителят е поискал информация за нормативно

установени правомощия, ние сме посочили официалната обществена информация, която се съдържа в официалните актове. Това са съответно законът и устройствения правилник на МС и неговата администрация. Тъй като има изброени в самото заявление други видове актове, те не са нормативни актове. Това са вътрешноведомствени актове. Ние имаме такава практика. Вътрешните правила на Дирекция „Вероизповедания“ по друго производство бяха предоставени на заявител, така че ако те ни бъдат поискани, ние можем да ги предоставим. Въпросът е, че не са поискани нормативно установени правомощия, каквито ние разглеждаме установени в нормативни актове.

По т. 3 от жалбата, където се говори за незаконосъобразен отказ, бихме искали на първо място да отбележим, че жалба срещу препращане по реда на чл. 32 е процесуално недопустима според нас. Тя по никакъв начин не ограничава правата на заявителя. Самата хипотеза, в която се оказахме тук, в административната преписка, която е изисквана, има документи, които произлизат от МВнР, включително и дипломатически грами и ние не можем да се произнесем дали имат някакъв гриф съответен на служебна информация, или някакъв вид държавна тайна, защитена по закона тайна. Длъжностното лице по ЗДОИ с цел най-пълноценно изпълнение на закона и разглеждане на заявлението, е счел за необходимо да бъде препратено по реда на чл. 32 на МВнР, за да могат те да се произнесат по документите, които са неразривна част от преписката, и за която нямаме пълната картина, които произлизат от тях, и съответно да бъде самото произнасяне пълноценно.

По т. 4 – в заявлението е посочено, че се изисква доклад до МС или министър-председателя за проверка на Генералното консулство в Ч.. В администрацията в МС по закона за администрацията съществува главен инспекторат, който извършва контролна дейност. Неговата контролна дейност обаче не се простира върху това да проверява органи като Генералното консулство. Той попада в компетентността на инспектората към МВнР. Съответно нашето произнасяне тук е, че не се предоставя информация от гледна точка, че такава не е създавана и не е налична, и не се съхранява при нас, защото чисто нормативно в администрацията на МС не е иницирана извършването на такава проверка. Проверката, която е извършена и информация, която сме дали, с оглед на пълнота, е проверка от страна на Главния инспекторат върху дейността на инспектората на МВнР, за което ние сме заявили, че косвено има връзка с този доклад, защото вече по линия на подаването на сигнали отново става въпрос за дейност свързана с него, но Главният инспекторат е проверявал дейността на инспектората на МВнР. Той не е проверявал дейността на самото генерално консулство. Съответно ние сме заявили, че информация не се предоставя просто защото нямаме такава налична и не сме създавали, и не съхраняваме, както е посочено искането по заявление. И във връзка с това, молим да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана и да потвърдите законосъобразността на нашето произнасяне. Бихме искали срок за писмени бележки. Правим възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

ЮРК. А.: Нямам какво да добавя.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните за писмени бележки в 15-дневен срок от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:13 часа.

СЪДИЯ:

CEKPETAP: